

желала да получатъ съ нихъ знакомство, и дагы призоватъ на веселбы. Тѣ обаче отхварляха всегда тѣхны-те услужливости (икраи) съ простодушіе и уваженіе, увѣрени че силны-те людіе не тражатъ слабы-те развѣ за да нмать прислужницы, и не може да ся служинимъ освенъ когдагы ласкаешъ добры-те и лоша-те нхны страсти. Стараяхся да отбѣгватъ отъ друга страна и волно-то сообращеніе съ оныя завистливы злословны и грубы убогы жители. Тѣ ся сякаха во первыхъ отъ едны като боязливы, а на другы като горделивы. Но нхно-то осторожно поведеніе бѣ содружено съ знакове услужливы толко одолжителны, и найпаче камъ бѣдны-те щото добыха неощутително отъ богаты-те уваженіе, а отъ убогы-те довѣренность.

Слѣдъ литургія-та призовахся часто на едно добро дѣло. На времени прискорбни жени просяха совѣтованія, а на времени нѣкоє дѣте отъ нѣкое прилежаще село умолявашегы да посѣтитъ болна-та му майка; зашто-то имаха всегда предписанія сирѣчь рецепты полезны за обыкновенны-те болести на жители те, и освенъ това приобщавахагы съ оная пріятность, коя-то и малы-те струва драгоцѣнны. Прдуспѣ